

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Nagy Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Lóránth József ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megállapítása, és munkavállalói rendkívüli felmondás jogkövetkezményei iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 31.M.5727/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 59.Mf.630.132/2007/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 59.Mf.630.132/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 15.000 /tizenötezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy közte és az alperes között határozott idejű munkaszerződés jött létre, és az Mt. 88. § (2) bekezdése és az Mt. 96. § (1) bekezdés a) és b) pontjára hivatkozva 2006. június 31-éig hátralévő határozott időre járó havi 312.500 forintos munkabére megtérítését igényelte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 31.M.5727/2005/7. számú ítéletével a keresetet elutasította és a felperest 80.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes egyéni vállalkozóként 2003. július 2-án kötött megbízási szerződést az alperessel, amely alapján 2003. július 1-jétől 2006. június 30-áig terjedő határozott időben labdarúgó tevékenység ellátását vállalta azzal, hogy a szerződés fennállásának ideje alatt a megbízott játékjogának rendelkezési jogával kizárólag a megbízó rendelkezik. A felperes a megbízási szerződésben foglaltakat teljesítette, a leadott számláit azonban az alperes 2005. áprilisától nem fizette ki. Ennek következtében a felperes a fordult, amely 2005. szeptember 23-án kelt és e napon jogerőssé

vált határozatában megállapította, hogy az alperes a felperessel kötött szerződést megszegte azáltal, hogy bruttó 1.413.754 forintot elismerés ellenére nem fizetett ki, ezért a felperes a játékjogával szabadon rendelkezik, átigazolását az jóváhagyja. A felperes a határozat meghozatalát követően azonnal más sportszervezethez hivatásos labdarúgóként átigazolt, az alperesnél a továbbiakban nem végzett tevékenységet.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a peres felek között 2003. július 1-jétől kezdődően munkaviszony állt fenn, figyelemmel az alperes széleskörű utasítási jogára, a munka ellenértékére, valamint az alperes által részletesen szabályozott munka- és pihenőidő igénybe vételének feltételeire. Kifejtette, hogy a felperes 2005. november 2-án kelt írásbeli felmondásáig más, a munkaviszony megszüntetésére irányuló egyoldalú nyilatkozat, vagy megállapodás írásban a felek között nem jött létre. Felperes 2005. szeptember 23-a után átigazolt, alperesnél a tevékenység ellátására nem jelentkezett, ezért a munkaviszonyát megszüntette, még akkor is, ha nem tartotta be a kötelező írásbeliséget. Mivel a munkaviszony e nappal megszűnt, a 2005. november 2-ai rendkívüli felmondás nem hatályosulhatott, egy megszűnt munkaviszonyt megszüntetni joghatályosan már nem lehetett.

A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 59.Mf.630.132/2007/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a felperest 40.000 fellebbezési költség megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a felek által 2003. július 2-án megkötött szerződés nemcsak elnevezésében, hanem több helyen rögzítetten tartalma szerint is megbízási szerződés. Hivatkozott a sportról szóló 2000. évi CXLV. törvényre, valamint a 2004. évi I. törvényben foglaltakra. Megállapította, hogy a felek jogviszonyára a polgári jog szabályai voltak az irányadók, ezért annak megszüntetését illetően sincs mód a Munka Törvénykönyve rendelkezései szerinti eljárásra. Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja helyes volt a felperes 2005. szeptember 23-át követő magatartásának értékelését illetően, az mindenben megfelelt a Legfelsőbb Bíróság elvi határozatában foglaltaknak (EBH 787.). Tehát a munkaviszony fennállásának megállapítása sem eredményezhette volna a felperes további kereseti kérelmének megalapozottságát.

A felperes felülvizsgálati kérelme elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatására és az alperes kereset szerinti marasztalására, míg másodlagos kérelme az ítéletek hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányult, az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

Álláspontja szerint a szerződéseket nem az elnevezésük, hanem a tartalmuk szerint kell elbírálni, a felperesi foglalkoztatás munkaviszony jellege pedig az eljárás során bizonyítást nyert. Álláspontja szerint megbízási jogviszonyban a megbízási díja nem havonként rendszeresen, hanem a szerződés megszűnésekor esedékes. A megbízási szerződésnél nincs kötelezően előírt jelenlét, továbbá nem szokás a szabadságról és a pihenő időről sem rendelkezni. További hivatkozása szerint sem szóban, sem írásban nem nyilatkozott úgy, hogy az alperessel létesített munkaviszonyt megszüntetni akarja. Munkaviszonya 2005. szeptember 23. napjával a Munka Törvénykönyve és a vonatkozó bírósági joggyakorlat alapján sem szűnhetett meg csupán azért, mivel munkára nem jelentkezett. A munkaviszony megszüntetésére irányuló megállapodást, illetve nyilatkozatot írásba kell foglalni, és attól érvényesen eltérni nem lehet. Amennyiben a Munka Törvénykönyve jelen esetben az írásbeliséget előíró rendelkezésétől eltért volna, úgy eljárása az érvénytelenség jogkövetkezményeit vonta volna maga után. A felperes álláspontja szerint a bíróságok megsértették a Pp. 206. §-ában, illetve az Mt. 76. §-ának (5) bekezdésében foglaltakat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésnek. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].

Helytállón állapította meg a jogerős ítélet, hogy a korábban hatályban volt, a sportról szóló 2000. évi CXLV. törvény alapján a hivatásos sportoló nemcsak munkaviszonyban, hanem munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban, vállalkozóként vállalkozási jogviszonyban is állhatott a sportszervezettel. A 2004. évi I. törvény hatályba lépése után a jogviszony rendezése a jövőre nézve megváltozott, de a már megkötött polgári jogi szerződések a szerződésben meghatározott időtartam végéig, de legkésőbb 2006. december 31-éig hatályban maradtak. Ebből következően jogszabályi akadálya nem volt annak, hogy a felperes polgári jogi jogviszonyt létesítsen az alperessel.

A következőketes ítélkezési gyakorlat szerint amennyiben a tevékenység jellege megengedi, a felek a szerződés típusát általában közös akarattal megválaszthatják. A munkavégzésre irányuló, a polgári jog körébe tartozó jogviszonyok és a munkaviszony elhatárolása a jogviszonyok tényleges tartalmi elemeinek az értékelése mellett lehetséges. E szerint minősítő jegyek a tevékenység jellege [Mt. 76. § (5) bekezdés, és 103. § (1) bekezdés a) pont], a személyes munkavégzési kötelezettség [Mt. 103. § (1) bekezdés d) pont], a munkáltató foglalkoztatási kötelezettsége és a munkavállaló rendelkezésre állása [Mt. 102. § (1) bekezdés, és Mt. 103. § (1) bekezdés a) pont], továbbá az alá- és fölérendeltségi viszony [Mt. 104. §]. További minősítő jegyként értékelendőek az irányítási és ellenőrzési jog, a munkaidő beosztás meghatározása, a munkavégzés helye, a munka díjazása, a munkaeszközök használata, a biztonságos munkavégzés feltételek megteremtése és az írásbeliség.

Fentiek tükrében a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a felek által 2003. július 2-án megkötött szerződés nemcsak elnevezésében, hanem tartalmában is megbízási szerződés volt. Erre utal, hogy a felperes esetében az alá-fölérendeltségi viszony nem érvényesült, számla ellenében történt a díj kifizetése és a közterhek elszámolása. Hangsúlyozandó, hogy az alperes a felperes csapattársait is vállalkozási jogviszonyban alkalmazta (B. T. 7. sorszámú jkv. 2. oldal, V. Cs. 7. sorszámú jkv. 4. oldal), és nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a felperes foglalkoztatása az általánostól eltért volna. Az a körülmény, hogy a nap bizonyos szakaszaiban (edzéseken) a felperes személyes megjelenésére tartott igényt az alperes, a munkaviszony jellegét nem támasztja alá.

Mindebből következően a felperes és az alperes között polgári jogi jogviszony állt fenn, így annak megszüntetésére sem a Munka Törvénykönyvében szabályozottak az irányadóak. Ebből következően alaptalan azon felülvizsgálati érvelés is, hogy az írásbeliség elmaradása az érvénytelenség jogkövetkezményeit vonja maga után.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. október 15.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika
s.k. bíró**

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő